

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Libri// Officialis// Sive Agendae S.// Ecclesiae Treverensis
Pars// Prior**

Jakob <III., Trier, Erzbischof>

Avgvstae Treverorum, 1574

VD16 A 766

De Suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72595](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72595)

De Sacramento De Suspensione.

Suspensio est censura, & poena ecclesiastica per quam prohibetur quis ab executione ordinum, officiorum, vel iurisdictionis: est enim potius poena, quam culpa, communiter tamen propter culpam & peccatum incurritur: & saepe propter culpam venialem. Non excludit per se a susceptione sacramentorum: quare suspensus potest absolui ab excommunicatione maiore & minore, & a peccatis, & Eucharistiam sumere, & postea absolui a suspensione.

Suspensio proprie pertinet ad clericos.

Nota. Regula generalis. Quando aliquis est suspensus a iudice, vel a iure, ab aliquo actu spirituali alicuius ordinis sacri, si exequatur illum actum, fit irregularis.

Quibus casibus incurratur suspensio.

- I** Clericus publicus concubinaris, & notorius per sententiam, vel per propriam confessionem factam in iudicio, sine dubio est suspensus, quo ad se, & quo ad alios, & efficitur irregularis, si celebrat, & alij, qui intersunt, & audiunt diuina a talibus, peccant: licet forte rustici propter ignorantiam iuris excusentur.
- I** dem dicendum est de concubinarijs notorijs euidentia facti, quando videlicet habent domi concubinam, & ex ea filios, nec possunt aliquo modo se excusare, secundum veriore sententiam.
- II** Clericus consentiens electioni de se factae per potestatis secularis abusum, suspensus est ab electione passiuam, quia non potest eligi.
- III** Ordinati extra tempora, vel ab Episcopo non proprio, sine licentia proprii Episcopi, vel nominatim excommunicato, suspensus, haereticus: vel per saltum ordinati: vel in excommunicatione, aut apostasia, aut post contractum matrimonium.
- IIII** Suspensus est clericus duellum offerens vel suscipiens.
- V** Suspenduntur ab officijs, & a quibuscunque beneficijs, qui decedente praelato alicuius Ecclesiae cathedralis, regularis vel collegiatae, bona ab eo dimissa, vel tempore vacationis obuentionia, occupat.
- VI** Suspensi sunt triennio ab officio submitteutes laicis bona ecclesiarum, seu iura, sine consensu sui capituli, & licentia sedis Apostolicae.
- VII** Suspenditur per annum ab officio iudex ecclesiasticus, ordinarius, vel delegatus, qui contra iustitiam, & conscientiam in grauen partem alterius, in iudicio quicquam fecit per gratiam vel fordes.

Suspen-

Poenitentia.

XCV

Suspenduntur Episcopi & Superiores ab ingressu Ecclesiae. Inferiores vero ab officio, & beneficio, qui dum visitant dioecesim exigunt pecuniam vel munera, vel a non visitatis procuracionem contra canones accipiunt.

VIII

Interdictur ingressus Ecclesiae his qui celebrant presentibus excommunicatis publice, vel interdictis, aut eos recipiunt ad sacramenta Ecclesiae, vel sepulturam.

IX

Suspensus est compromissorius, si eligit scienter indignum.

X

Suspensus est ab omni actu legitimo excommunicatus maiori excommunicatione.

XI

Suspenduntur ab officio praedicationis omnes religiosi, qui postquam fuerint requisiti per rectores ecclesiarum, scienter omiserint facere conscientiam confitentibus de decimis soluendis.

XII

Suspenduntur ipso facto clerici ab officij executione qui recipiuntur ad communionem, vel oblationem altaris manifestos usurarios.

XIII

De dispensatione à suspensione.

Suspensus simpliciter a iure, potest ab Episcopo absolui, nisi canonis conditor sibi referuet. Si vero suspensus est ab homine, absoluet, qui eam tulit, vel superior.

Hac quae de Suspensione dicta sunt, quia pertinet potius ad clericos quam ad laicos, docent pastores non tam quomodo audiant confessiones aliorum (nisi fortasse sacerdotum) quam quomodo ipsi faciant suam, ut videlicet peccata propria cognoscant, & vitent, siue emendent.

Suspensus tenetur communiter abstinere ab eo a quo suspeditur, vel a quo prohibetur, sub poena peccati mortalis. Imo etiam sub poena irregularitatis, a diuinis officijs, si ab illis suspendatur.

De interdicto.

Interdictum ecclesiasticum est quaedam prohibitio quando in aliqua terra, vel ecclesia, vel personae interdictur administratio sacramentorum, vel diuinorum officiorum celebratio, siue executio aliquorum spiritualium.

Interdictum est triplex. **L**ocale: **P**ersonale: **L**ocale, & **P**ersonale simul. **L**ocale, ut quando interdictur ciuitas, prouincia, &c. hoc est, quando prohibentur homines ibi habitantes a certis sacramentis ibi accipiendis, & a sepultura, & ne clerici ibi publice celebrare & sacramenta conferre possint.

Personale, quando populus, clerus, collegium, &c. interdictur.

Loca-